

(สำเนา)
เลขรับ ๒๓/๒๕๕๖ วันที่ ๕ พ.ย. ๒๕๕๖
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๓๐๑๔๙

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

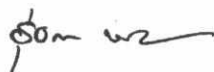
ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิ
ในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ.
ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

(ลงชื่อ) ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

จิราภา พิมพ์
วิมล ทาน
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญ
ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔

เหตุผล

โดยที่สมควรให้ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
และผู้รับบำนาญและทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดซึ่งเคยเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ที่รับราชการ อยู่ในวันก่อนวันที่บทบัญญัติ หมวด ๓ สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก
แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ สามารถกลับไป
ใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ ได้
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญ
ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญ
ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จ
บำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วย
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

“เงินสะสม” หมายความว่า เงินสะสมตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินสมทบตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ

“เงินประเดิม” หมายความว่า เงินประเดิมตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินชดเชยตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ

มาตรา ๔ ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิขอกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑) ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

(๒) ผู้รับบำนาญอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งเคยเป็นสมาชิกกองทุนตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

(๓) ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดซึ่งเคยเป็นสมาชิกกองทุนตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๕ ข้าราชการตามมาตรา ๔ (๑) หากมีความประสงค์จะกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แสดงความประสงค์ได้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ในกรณีที่ข้าราชการตามวรรคหนึ่งออกจากราชการไปเนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรืออยู่ในระหว่างร้องทุกข์หรืออุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และกลับเข้ารับราชการหลังวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้แสดงความประสงค์ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ

ในกรณีที่ข้าราชการตามวรรคหนึ่งออกจากราชการไม่ว่ากรณีใด ๆ นอกจากเหตุตามวรรคสอง หลังวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ยกเว้นกรณีถึงแก่ความตายหรือถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ให้แสดงความประสงค์ได้จนถึงวันก่อนวันออกจากราชการ

มาตรา ๖ ผู้รับบำนาญตามมาตรา ๔ (๒) หากมีความประสงค์จะกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แสดงความประสงค์ได้จนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๗ ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามมาตรา ๔ (๓) หากมีความประสงค์จะกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญเหตุทดแทนตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แสดงความประสงค์ได้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เว้นแต่กรณีออกจากกองหนุนเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทนก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้แสดงความประสงค์ได้จนถึงวันก่อนวันออกจากกองหนุนเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทน

มาตรา ๘ การแสดงความประสงค์ตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ให้แสดงความประสงค์ต่อส่วนราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๙ ผู้ซึ่งได้แสดงความประสงค์ไว้ตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ จะถอนคืนการแสดงความประสงค์นั้นมิได้ แต่ถ้าผู้แสดงความประสงค์ถึงแก่ความตายก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ถือว่า การแสดงความประสงค์เป็นอันสิ้นสุด

มาตรา ๑๐ ให้สมาชิกภาพในกองทุนของข้าราชการซึ่งได้แสดงความประสงค์ ตามมาตรา ๕ สิ้นสุดลงภายในระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการซึ่งได้แสดงความประสงค์ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ให้สมาชิกภาพ สิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(๒) ข้าราชการซึ่งได้แสดงความประสงค์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้สมาชิกภาพ สิ้นสุดลงตั้งแต่วันถัดจากวันแสดงความประสงค์ต่อส่วนราชการ

(๓) ข้าราชการซึ่งได้แสดงความประสงค์ตามมาตรา ๕ วรรคสาม ให้สมาชิกภาพ สิ้นสุดลงตั้งแต่วันออกจากราชการ

มาตรา ๑๑ ข้าราชการตามมาตรา ๔ (๑) ซึ่งได้แสดงความประสงค์ตามมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่วันออกจากราชการ

ให้ผู้รับบำนาญตามมาตรา ๔ (๒) ซึ่งได้แสดงความประสงค์ตามมาตรา ๖ เป็นผู้รับบำนาญ ตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่วันออกจากราชการ

ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามมาตรา ๔ (๓) ซึ่งได้แสดงความประสงค์ตามมาตรา ๗ มีสิทธิได้รับบำนาญเหตุทดแทนตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่วันออกจากกองหนุนเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทน

มาตรา ๑๒ ข้าราชการตามมาตรา ๔ (๑) ซึ่งได้แสดงความประสงค์ตามมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับเฉพาะเงินสะสมและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสะสม แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว

ให้กองทุนจ่ายคืนเงินสะสมและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสะสมแก่ข้าราชการผู้นั้น ให้กองทุนนำส่งเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของ เงินดังกล่าวของข้าราชการตามวรรคหนึ่ง เข้าบัญชีเงินสำรองตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

การจ่ายคืนเงินสะสมและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสะสมตามวรรคสอง และ การส่งเงินเข้าบัญชีเงินสำรองตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๓ ผู้รับบำนาญตามมาตรา ๔ (๒) ซึ่งได้แสดงความประสงค์ตามมาตรา ๖ ต้องคืนเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวที่มีสิทธิได้รับ ในวันออกจากราชการ และเงินบำนาญที่ได้รับหรือพึงได้รับตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตั้งแต่วันออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้แก่ส่วนราชการ โดยวิธีการหักกลบลบกันกับเงินบำนาญที่พึงได้รับตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ตั้งแต่วันออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ในกรณีที่ดำเนินการหักกลบลบกันแล้ว ผู้รับบำนาญตามวรรคหนึ่งผู้ใดต้องคืนเงิน ให้ดำเนินการส่งเงินคืนให้แก่ส่วนราชการภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ส่วนราชการนั้น ส่งเงินให้กรมบัญชีกลางเก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๑๕

ในกรณีที่ดำเนินการหักกลบลบกันแล้ว ผู้รับบำนาญตามวรรคหนึ่งผู้ใดได้รับเงินส่วนเพิ่ม ให้กรมบัญชีกลางนำเงินที่เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๑๕ จ่ายให้แก่ผู้นั้น

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญตามวรรคหนึ่งซึ่งมีหน้าที่ต้องคืนเงินตามวรรคสองผู้ใด ไม่คืนเงินให้แก่ส่วนราชการภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าการแสดงความประสงค์ ตามมาตรา ๖ ของผู้นั้น เป็นอันสิ้นผล

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญตามวรรคหนึ่งถึงแก่ความตายก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ส่วนราชการแจ้งกรมบัญชีกลางเพื่อถอนเงินที่เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๑๕ เพื่อจ่ายเงิน ที่ผู้รับบำนาญได้คืนให้แก่ส่วนราชการตามวรรคสอง ให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้รับบำนาญนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

การหักกลบลบกัน การคืนเงินให้แก่ส่วนราชการ การจ่ายเงินส่วนเพิ่มให้แก่ ผู้รับบำนาญ และการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้รับบำนาญตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๔ ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามมาตรา ๔ (๓) ซึ่งได้แสดงความประสงค์ ตามมาตรา ๗ ไม่มีสิทธิได้รับเงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว และต้องคืนเงินสมทบและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสมทบที่มีสิทธิได้รับในวันออกจากราชการ ให้แก่ส่วนราชการภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เว้นแต่ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดซึ่งออก จากกองทุนเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทนก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้คืนเงิน สมทบและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสมทบดังกล่าวให้แก่ส่วนราชการภายในวันก่อนวันออก จากกองทุนเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทน

ให้ส่วนราชการนำส่งเงินที่ได้รับตามวรรคหนึ่งให้กรมบัญชีกลางเก็บรักษาไว้ตาม มาตรา ๑๕

ในกรณีที่ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดซึ่งมีหน้าที่ต้องคืนเงินตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่คืนเงิน ให้แก่ส่วนราชการภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าการแสดงความประสงค์ตามมาตรา ๗ เป็นอันสิ้นผล

ในกรณีที่ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามวรรคหนึ่งถึงแก่ความตายก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ส่วนราชการแจ้งกรมบัญชีกลางเพื่อถอนเงินที่เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๑๕ เพื่อจ่ายเงินที่ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดได้คืนให้แก่ส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดก ของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ให้กองทุนนำส่งเงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามวรรคหนึ่ง เข้าบัญชีเงินสำรองตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

การคืนเงินให้แก่ส่วนราชการและการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๕ เงินที่ส่วนราชการได้รับจากผู้รับบำนาญและทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด และเงินที่กรมบัญชีกลางได้รับจากส่วนราชการตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ให้กรมบัญชีกลางเป็นผู้เก็บรักษาเงินตามวรรคหนึ่ง โดยนำฝากกระทรวงการคลัง ในกรณีที่ต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้รับบำนาญตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม ผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้รับบำนาญตามมาตรา ๑๓ วรรคห้า หรือผู้มีสิทธิรับมรดกของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามมาตรา ๑๔ วรรคสี่ แล้วแต่กรณี ให้กรมบัญชีกลางจ่ายจากเงินที่เก็บรักษาไว้ตามวรรคสอง ถ้าเงินที่ได้รับไว้ไม่พอจ่าย ให้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ

เมื่อกรมบัญชีกลางได้ดำเนินการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับบำนาญ ผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้รับบำนาญ และผู้มีสิทธิรับมรดกของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามวรรคสามเสร็จสิ้นแล้ว หากมีเงินตามวรรคสองคงเหลือ ให้กรมบัญชีกลางนำส่งเข้าบัญชีเงินสำรองตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๑๖ ให้กองทุนจัดทำรายงานการนำเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ ส่งเข้าบัญชีเงินสำรองตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ เสนอต่อกรมบัญชีกลางตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญ
ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่สมควรให้ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และผู้รับบำนาญและทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดซึ่งเคยเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่รับราชการ อยู่ในวันก่อนวันที่ทบัญญัติ หมวด ๓ สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิกแห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ สามารถกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดบทนิยามโดยยึดโยงความหมายตามบทนิยามในกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันในการบังคับใช้กฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดประเภทของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีสิทธิขอลกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ผู้รับบำนาญซึ่งเคยเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดซึ่งเคยเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดระยะเวลาในการแสดงความประสงค์ของข้าราชการ เพื่อขอลกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยแบ่งออกเป็น ๓ กรณี ได้แก่ (๑) กรณีที่ข้าราชการซึ่งยังรับราชการอยู่ให้แสดงความประสงค์ได้ตั้งแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ (๒) กรณีที่ข้าราชการมีเหตุต้องออกจากราชการไประยะเวลาหนึ่งแต่ยังมีสิทธิหรืออาจได้กลับเข้ารับราชการในภายหลังได้ตามกฎหมาย ให้แสดงความประสงค์ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ และ (๓) กรณีที่ข้าราชการออกจากราชการไม่ว่ากรณีใด ๆ นอกจากเหตุตามกรณี (๒) นับแต่วันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เว้นแต่กรณีที่ข้าราชการนั้นถึงแก่ความตายหรืออุกฉกริษาแล้วออกจากราชการ ให้แสดงความประสงค์ได้ตั้งแต่

วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับจนถึงวันออกจากราชการ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับข้าราชการในแต่ละกรณี เพื่อแสดงความประสงค์กลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดระยะเวลาในการแสดงความประสงค์ของผู้รับบำนาญ เพื่อขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้แสดงความประสงค์ได้ตั้งแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดระยะเวลาในการแสดงความประสงค์ของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด เพื่อขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญเหตุทดแทนตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แสดงความประสงค์ได้ตั้งแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยยกเว้นกรณีการออกจากกองหนุนเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทนนั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้แสดงความประสงค์ได้จนถึงวันก่อนวันออกจากราชการกองหนุนเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทน (ร่างมาตรา ๗)

๒.๖ กำหนดให้ข้าราชการ ผู้รับบำนาญ และทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด แสดงความประสงค์ต่อส่วนราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อกำหนดรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการแสดงความประสงค์ให้เกิดความชัดเจนและมีความยืดหยุ่น โดยกฎหมายลำดับรอง (ร่างมาตรา ๘)

๒.๗ กำหนดให้ผู้ซึ่งได้แสดงความประสงค์จะกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะถอนคืนการแสดงความประสงค์มิได้ เนื่องจากจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติและกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของตน เว้นแต่กรณีที่ผู้แสดงความประสงค์นั้นถึงแก่ความตายก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ให้ถือว่าการแสดงความประสงค์เป็นอันสิ้นสุดผล (ร่างมาตรา ๙)

๒.๘ กำหนดการสิ้นสุดสมาชิกภาพในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการของข้าราชการที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดไว้เป็น ๓ กรณี เพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขระยะเวลาในการแสดงความประสงค์ตามร่างมาตรา ๕ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๙ กำหนดสิทธิการได้รับบำเหน็จบำนาญของผู้ซึ่งได้แสดงความประสงค์ กล่าวคือ ข้าราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิมตั้งแต่วันออกจากราชการ ผู้รับบำนาญเป็นผู้รับบำนาญตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิมตั้งแต่วันออกจากราชการ และให้ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดมีสิทธิได้รับบำนาญเหตุทดแทนตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิมตั้งแต่วันออกจากราชการกองหนุนเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทน (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๐ กำหนดสิทธิและหน้าที่ของข้าราชการซึ่งได้แสดงความประสงค์กลับไปใช้สิทธิในระบบบำเหน็จบำนาญเดิม ให้มีสิทธิได้รับเฉพาะเงินสะสมและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสะสมจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว เนื่องจากเงินสะสมเป็นเงินที่รัฐหักจากเงินเดือนของข้าราชการเพื่อนำส่งสะสมไว้ในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แต่เงินสมทบ เงินประเดิม และเงินชดเชยเป็นเงินที่รัฐนำส่งเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามที่กฎหมายกำหนด โดยให้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการนำส่งเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว

เข้าบัญชีเงินสำรองตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ การจ่ายเงินให้แก่ข้าราชการและการนำส่งเงินเข้าบัญชีเงินสำรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๑ กำหนดสิทธิและหน้าที่ของผู้รับบำนาญซึ่งได้แสดงความประสงค์กลับไปใช้สิทธิตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิม โดยกำหนดให้มีหน้าที่ต้องคืนเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวที่ผู้รับบำนาญได้รับไปแล้วในวันออกจากราชการ รวมทั้งเงินบำนาญที่ได้รับหรือพึงได้รับตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตั้งแต่วันออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ โดยให้คืนเงินแก่ส่วนราชการด้วยวิธีการหักกลบลบกันกับเงินบำนาญที่ผู้รับบำนาญนั้นพึงได้รับตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ตั้งแต่วันออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ทั้งนี้ เพื่อลดภาระให้แก่ผู้รับบำนาญในการส่งคืนเงินรวมทั้งผลประโยชน์ต่างๆ ที่ได้รับไปตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการฯ

ในกรณีที่ดำเนินการหักกลบลบกันแล้วผู้รับบำนาญผู้ใดต้องคืนเงินแก่ส่วนราชการหรือมีสิทธิได้รับเงินส่วนเพิ่ม ให้ดำเนินการผ่านส่วนราชการโดยรับจ่ายจากเงินที่กรมบัญชีกลางเก็บรักษาไว้ตามร่างมาตรา ๑๕ แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นไม่คืนเงินให้แก่ส่วนราชการภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าการแสดงความประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันสิ้นผล และในกรณีที่ผู้รับบำนาญซึ่งได้คืนเงินแก่ส่วนราชการถึงแก่ความตายก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ให้ส่วนราชการแจ้งกรมบัญชีกลางเพื่อจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้รับบำนาญนั้น ทั้งนี้ การหักกลบลบกัน การคืนเงินให้แก่ส่วนราชการ การจ่ายเงินส่วนเพิ่มให้แก่ผู้รับบำนาญ และการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้รับบำนาญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๒ กำหนดสิทธิและหน้าที่ของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดซึ่งได้แสดงความประสงค์กลับไปใช้สิทธิตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิม โดยกำหนดให้ไม่มีสิทธิได้รับเงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว และให้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการนำส่งเงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวเข้าบัญชีเงินสำรองตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดนั้นมีหน้าที่ต้องคืนเงินสมทบและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสมทบที่มีสิทธิได้รับในวันออกจากราชการให้แก่ส่วนราชการภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ เว้นแต่กรณีทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดซึ่งออกจากกองหนุนมีเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทนก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้คืนเงินสมทบและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสมทบภายในวันก่อนวันออกจากกองหนุนมีเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทน โดยให้ส่วนราชการนำส่งเงินให้กรมบัญชีกลางเก็บรักษาไว้ตามร่างมาตรา ๑๕ แต่ถ้าทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดไม่คืนเงินให้แก่ส่วนราชการภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าการแสดงความประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันสิ้นผล และในกรณีที่ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดที่ได้คืนเงินแก่ส่วนราชการถึงแก่ความตายก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ให้ส่วนราชการแจ้งกรมบัญชีกลางเพื่อถอนเงินที่เก็บรักษาไว้จ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดนั้น ทั้งนี้ การคืนเงินให้แก่ส่วนราชการ และการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๓ กำหนดหลักเกณฑ์การเก็บรักษาเงินที่ส่วนราชการได้รับจากผู้รับบำนาญและทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด และเงินที่กรมบัญชีกลางได้รับจากส่วนราชการตามร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔ โดยกำหนดให้เงินดังกล่าวไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และให้กรมบัญชีกลางเป็นผู้เก็บรักษาเงินโดยนำฝากกระทรวงการคลัง เพื่อใช้ในการดำเนินการตามร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔ ในกรณีที่ ไม่พอจ่าย ให้จ่ายเพิ่มเติมจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบกลาง รายการเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ ทั้งนี้ หากเงินที่กรมบัญชีกลางได้รับไว้ยังคงเหลือหลังจากดำเนินการรับจ่ายเสร็จสิ้นแล้วให้นำส่งเข้าบัญชีเงินสำรองตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการฯ ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ อันเป็นการเร่งรัดและให้มีกระบวนการตรวจสอบทางการเงินการคลังของรัฐ (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๔ กำหนดให้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีหน้าที่จัดทำรายการนำเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว ส่งเข้าบัญชีเงินสำรองตามมาตรา ๗๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการฯ เสนอต่อกรมบัญชีกลาง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๗)
